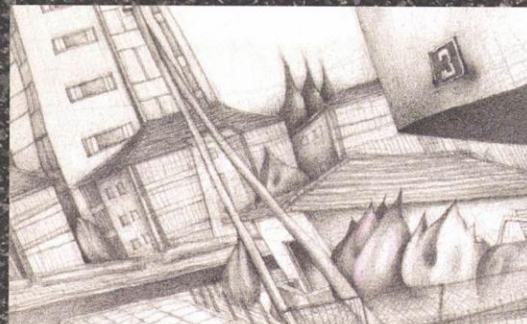
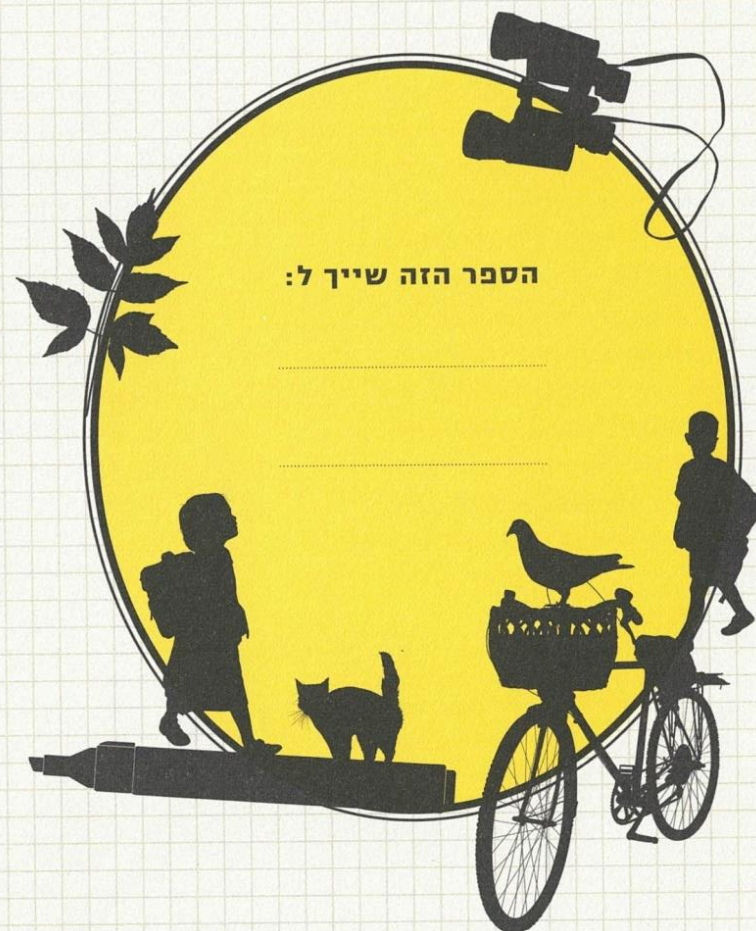

ס'אני דרך

פנים שונות לרחוב

הספר הזה שייך ל:

פתח דבר

פעם אחת,
לא כל כך מזמן
הלכנו ברחוב
ושאלנו זה את זה:

מי הם האנשים שאנו פוגשים ברחוב?
מאיפה הם באים ולאן הם הולכים?
אלו שממהרים ואלו שהולכים לאט?
ואלו מחשבות יש להם בראש?

קצת הרהרנו -

מהו רחוב?
האם כל הרחובות דומים?

אולי רחובות הם קצת כמו אנשים -

עם צבעים, גוונים ושמות שונים ומשונים.

כל רחוב פונה לכיוון אחר ולכל רחוב אופי משלו.

גם את הרחוב אפשר לראות מכל מיני נקודות מבט:

אפשר להביט בו מבניין ממש גבוה ולבחון כל פרט,

ואפשר לחצות אותו בריצה בלי לראות דבר.

התלבטנו -

האם אפשר לכתוב את הסיפור של הרחוב?

האם זה אפשרי לספר את הסיפור של האנשים ברחוב?

לעקוב אחרי סימני הדרך שהם משאירים?

ואיך מציירים רחוב?

החלטנו

לפנות למאיירים מוכשרים (מאוד) ולבקש מהם לכתוב

ולצייר סיפור,

סיפור של רחוב עם אנשים ממקומות שונים, תרבויות

ומנהגים שונים.

המאיירים והמאיירות כתבו, ציירו וגם צבעו

כל מאייר סיפר וצייר סיפור בסגנון המיוחד לו,

סיפורים שיש בהם כפרים רחוקים, ערים גדולות

ורחובות נשכחים.

אנשים עם שמות שונים שקרו להם דברים מיוחדים.

ואולי גם אתם, כשתצאו אל הרחוב שלכם תגלו אנשים

שיש להם סיפורים מאוד מעניינים...

בברכה,

איריס ואמנון

אני מהלך לי בסימטאות ובחצרות שבהן הזמן עמד מלכת. כאילו שום דבר לא השתנה מאז ימי העיריה היהודית מאירופה.

ובכל זאת סממנים מהעולם המודרני לאט לאט חודרים פנימה

פרט אחד מדהים משך את תשומת לבי

אשכנזיה (שדד יי אשכנז
 (וככל) לא פדקרת
 תינינה לא (תורה יי כי ככל)
 לא תיני דומה למקום פדק
 הלא היתה קטלנית
 עם קרקית
 וזני אפומה עם דומה
 שותת מה צוק אלסטר

אנחנו יי: ארמקאיה, פוסית, ציראקית,
 נורסית, טיניסאית, סטנפית.
 בחינת אהיה ספרית.

יזדה עם הסטניסור וצמחה ברצימה
 הייתי בת חסד
 בכתה היו דיפודים צד פדוק
 כל אדם אדם מאוי צד פדוק הלא
 לא יקדתי מה צד פדוק
 תקפה פדוק אברה שהיה תימניה
 היו ילדים שאיננו שהם אשכנזים
 שאולי אנחנו מה אנני

